

ses i nøje sammenhæng med byggestøttelovgivningen, der har afgørende indflydelse på nybyggeriets omfang og lejen i dette. Den gældende byggestøttelov, der blev gennemført i 1955 sammen med lejeloven, udløber den 31. marts 1959, og regeringen finder det påkrævet, at revisionen af de to love behandles sammen.

Siden revisionen af leje- og boligstøttelovgivningen i 1955 har der inden for byggeriet og på boligmarkedet fundet en udvikling sted, som efter regeringens opfattelse gør det nødvendigt, at de forhold, der omhandles i leje- og byggestøttelovgivningen, gøres til genstand for *dybtgående undersøgelser og overvejelser*. Regeringen har for længst iværksat en række undersøgelser, og spørgsmålet om tilrettelæggelsen af den fremtidige boligpolitik er herefter taget op til overvejelse inden for regeringen på grundlag af det tilvebragte materiale. Det er regeringens mål på grundlag af disse overvejelser at udarbejde forslag med henblik på en ændret lovgivning, som med hensyntagen til landets almindelige økonomiske stilling skaber mulighed for at fremme boligbyggeriet og tilvejebringe en rimelig løsning af såvel husleje problemerne som statens støtte til boligbyggeriet.

De problemer, der her er tale om, er imidlertid så mange og store, at der må tid til at analysere dem og finde frem til de løsninger på hvert enkelt område, som efter regeringens mening vil være de mest hensigtsmæssige. Dette gør, at arbejdet med at udarbejde forslag til nye love ikke vil kunne tilendebringes i så god tid, at folketinget kan få rimelig tid til behandling af forslagene, inden lejeloven udløber den 31. marts 1958. Jeg foreslår derfor, at fristen for revisionen af lejeloven udskydes til udgangen af marts måned 1959, og at loven forlænges uændret til samme tidspunkt.

Jeg vil gerne tilføje, at det er regeringens hensigt at søge arbejdet med revisionen af leje- og boligstøttelovgivningen afsluttet så hurtigt som muligt, ikke mindst fordi byggeriets folk har rimeligt krav på i god tid at blive bekendt med byggeriets vilkår i tiden efter den gældende byggestøttelovs udløb den 1. april 1959. Det er mit håb, at det vil kunne lykkes at afslutte regeringens arbejde og fremsætte lovforslag i løbet af foråret.“

Ved lovforslagets behandling i folketinget fremhævede ordførerne for venstre og det konservative folkeparti betydningen af, at man snarest muligt kom i gang med den revision af leje- og byggestøttelovgivningen, som blev stadig mere påkrævet. De kunne derfor ikke tiltræde det foreliggende lovforslag, men ville dog heller ikke gå imod den af regeringen foreslåede forlængelse. De øvrige ordførere kunne tiltræde lovforslaget, som det forelå, idet man dog fra kommunistisk side fandt, at tiden var inde til ændring af den gældende ordning på flere punkter.

Under 1. behandling stillede *Alfred Jensen* (DK) følgende forslag om motiveret dagsorden: